

Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.289/2023/24.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2023. július 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt Terheltl ellen indított büntetőügyben az Egeri Törvényszék 2023. március 13. napján kihirdetett 13.B.2/2022/100. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 12.000 (tizenkettőezer) Forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

A vádlott fogvatartási helye: Pálhalmai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokon eljáró Egeri Törvényszék a 13.B.2/2022/100. számú ítéletével Terheltl vádlottat testi sértés büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulata], önbíráskodás büntette [Btk. 368. § (1) bekezdés], valamint lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont be) alpont] miatt halmazati büntetésül 3 év – börtön fokozatú – szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról, a vagyonelkobzásról, a polgári jogi igényről és a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] Az ítélettel szemben az ügyészség súlyosítás végett, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása iránt jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője az elsőfokú határozatot tudomásul vették.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.146/2023/2. számú átiratában az ügyészi jogorvoslatot fenntartotta és annak iránya szerint indítványozta a Debreceni Törvényszék ítéletének megváltoztatását tanácsulésen eljárva.

[4] Terhelt1 vádlott írásbeli észrevételében a szabadságvesztés büntetésének megkezdésére 3 hónap halasztást kért, míg védője észrevételében nyilvános ülés tartása iránti kérélmé mellett – az enyhítő körülményeket hangsúlyozva – az ítélet helyben hagyására tett indítványt.

[5] A nyilvános ülésen a védő fenntartotta indítványát.

[6] A másodfokú bíróság a vádlói fellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 598. § (2) bekezdésére – nyilvános ülésen bírálta el a védő ezirányú indítványa szerint.

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a korlátozott felülbírálatra figyelemmel a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdéseiben foglaltak szerint bírálta felül.

[9] Mivel az ügyészség jogorvoslatot kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentett be (mértékes fellebbezés), ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdésének megfelelően. A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik az úgynevezett szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésekre abban az esetben, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is [Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pont]. Értelmszerűen, szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka, és a cél a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg.

[10] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a korlátozott felülbírálatra tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra

alapította, figyelemmel arra, hogy mértékes fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[11] Az ítéltábla a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást perrendszerűen folytatta le. Nem vétett ún. abszolút, az elsőfokú bíróság ítéletének szükségszerűen hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést [Be. 607. § (1) bekezdés, Be. 608. § (1) bekezdés]. Nem észlelt az ítéltábla az előzőekben fel nem sorolt olyan eljárási szabálysértést sem, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére vagy a büntetés kiszabására kiható súlyos, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező ún. relatív eljárási hibát [Be. 590. § (5a) bekezdés]. Ilyen eljárási hibára nem is történt hivatkozás.

[9] Az ítéltábla megállapította, hogy az irányadó tényállásból Terhelt1 vádlott bűnösségére vonatkozó következtetés törvényes és a vádlott cselekményének jogi minősítése is kifogástalan [Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja].

[12] A Be. 590. § (5) bekezdés d) pontja alapján vizsgálta az ítéltábla a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, amely során a súlyosításra irányuló fellebbezést nem találta alaposnak.

[13] A büntetés kiszabásakor irányadó középértékkel összefüggésben a törvényszék által írtakat maradéktalanul osztja az ítéltábla, az azonban kiegészítendő a Btk. 80. § (3) bekezdése alapján azzal, hogy amennyiben a törvény a Btk. Különös Részében meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, akkor a középérték szerinti számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni. Jelen ügyben a testi sértés büntetési tételének felső határa 8 év, így – a Btk. 81. § (3) bekezdésében meghatározott halmazat miatt 12 évre emelt felső határra figyelemmel – a középérték 7 év.

[14] A Btk. 79. §-a szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (egyéni és általános megelőzés). A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést e törvényben meghatározott keretek között, a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[15] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket kimerítően feltárta, és a vádlottal szemben a büntetési céloknak megfelelő bünteteskiszabási elvekkel összhangban álló, tetterányos büntetést szabott ki, amely szükséges, egyben elégséges és megfelel az egyéniesítés elveinek. A középértéktől eltérő büntetés kiszabását akkor kell megindokolni, amennyiben az eltérés jelentős (BH2001. 354.).

[16] Jelen ügyben a törvényszék az irányadó középértéktől a vádlott javára jelentősen eltért, azonban ennek indokát az ítélet indokolása kellő alaposággal tartalmazza. A feltárt enyhítő körülmények száma és nyomatéka alapján a kiszabott büntetés – bár igen méltányos, de – nem túl enyhe, *lényeges* súlyosításra az ítéltábla nem látott alapot, ezért az arra irányuló ügyészi jogorvoslat nem volt megalapozott [Be. 606. § (4) bekezdés].

[17] Törvényesen rendelkezett az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekről, a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról, a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségéről, a vagyonekbejárásról, a sértett polgári jogi igényéről és a büntügyi költségről, ezért a Be. 590. § (7) bekezdésében foglalt intézkedés szükségessége nem merült fel.

[18] Az ítéltábla a kifejtettekre tekintettel a fellebbezések alaptalansága miatt az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[19] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban a kirendelt védői közreműködéssel kapcsolatban felmerült büntügyi költséget a Be. 613. §. (1) bekezdése alapján állapította meg, és a (2) bekezdés b) pontja alapján úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli, valamint rögzítette a vádlott jelenlegi fogvatartásának helyét.

[20] A Be. 451. § (2) bekezdésének c) pontja szerint a határozat bevezető része tartalmazza, ha a bíróság a határozatot tárgyaláson hozta meg, a bírósági eljárás helyét, a bírósági eljárás formáját, és azt, hogy az eljárás nyilvános volt-e. A Be. 561. § (1) bekezdése folytán az ügydöntő határozat bevezető részében kell feltüntetni a tárgyalási napok megjelölését is. Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a nyilvános tárgyalás esetén a folytatóságosságra utalás feltüntetése kerülendő, hiszen az a törvény szövegéből nem vezethető le, a tárgyalás egységes egésznek tekintendő megnyitása és berekesztése között.

Debrecen, 2023. július 11.

Dr. Gömöri Olivér s.k.a tanács elnöke

Dr. Horváth Péter s.k.előadó bíró

Dr. Répássy Árpádné dr. Németh Laura s.k. bíró

Záradék: A Egri Törvényszék 13.B.2/2022/100. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2023. július 11.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke